AKSAK KURBAĞA

uykusuz dergi

sayısız dram üzerine inşaa ettim hayatımı,başkalarının mutsuzluğu üzerine kurdum mutluluğumu... sadece güçlü olmak için, güçlü olduğumu hissetmek için... ama şimdiyse güçsüzlüğümün doruklarında, bütün acizliğimle yapabildiğim; soğuk, donuk ay ışığı altında oturmak ve beklemek mutlu bir ölümü...

t.yüksel

Doğan Güneş
Aptülika
Altay Martı
Bülent Akyürek
Bülent Morgök
Mesut Kara
Erdal Belenlioğlu
Erkan Ertürk
Cem Şeker
A.Doğa Kaygısız
Ersin Kutluhan
Ömürden Bakaçhan
Şeref Erol
M.Şeref Özsoy
Gül Pamuk Apti
Zafer Şener
T.Yüksel

sayı : 7 / 13 kasım 1998 / haftada bir cuma günleri çıkar / fiyatı: 175.000 TL. (kdv dahil

AKSAK MEDYA

insan kaynakları eki

KÜRESELLEŞME SÜRECİNDE SAĞLIKLI REKABET İÇİN YAPILMASI GEREKEN "PERSONEL"GRUP EĞİTİMLERİNDE DİKKAT EDİLMESİ GEREKEN KURALLAR

1-Personele koyun olduğu hissini vermek.
2- Kendi haklarının olduğunu unutturmak; eğer böyle birşeyin varlığını hatırlayan olursa, hemen bunların birer yalan olduğunu söylemek; yine de bunda inat eden olursa, önce onu gruptan, sonra da şirketten uzaklaştırmak.
3- En yüce değerin şirket olduğunu gazlamak.
4- Üstteki maddeden yola çıkarak, onların bir hayatı olmadığını, onların bu şirketin kar marjını arttırmak için seçilmiş birer nefer olduğunu empoze etmek.
5- Bu inançla mümkünse çalışmalar karşılığında ücret almamaları gerektiğine ikna etmek...Onların bu şirkete te çalışmalarının paradan daha önemli olduğunu, onların bu şirkette çalışmaları için patronlarının aslında bir lütuf'ta bulunduğunu söylemek.
6- Üstteki çıkış noktasını yemezlerse, ikinci olarak şirket ekonomisinin, memleket ekonomisinin hatta dünya ekonomisinin kendilerine bağlı olduğunu; dünyayı kurtarmak için de bunu yapmaları gerektiğini ikna edici bir duygusallıkla söylemek.(mümkünse ağlayarak)
7-Patronları maddi olarak ne kadar çok kazandırırlarsa, kendilerinin de manevi olarak o kadar çok kazanacaklarını belirtmek. Şirket içinde maddiyatın herşey olmadığını söylemek
8- Patronları kendilerine bir "aferin" demelerinin üç ay her öğün et yemeye eş değer olduğunu söylemek.

ŞİRKETE YENİ GİREN AST ELEMANLAR İÇİN BAŞARI VE KARİYER KAPILARINI AÇAN 11 ALTIN ANAHTAR.

1- Şirket sizin herşeyinizdir düşüncesini beyninize kazıyın.
2- Mesai başlamadan önce işinizin başında olun ve mesai bitiminde de hemen kalkmayın, yöneticinizin veya patronunuzun izin vermesini bekleyin. Vermezlerse izin verinceye kadar çalışmanıza devam edin.
3- Fazla mesai düşüncesini aklınaza bile getirmeyin.
4- Sigorta gibi şeyleri sakın ağzınıza almayın.
5- Hafta sonu, yıllık izin gibi şeyleri unutun.
6- Kesinlikle hastalanmayın.
7- Asla ve kat'a sendikalı olmayı düşünmeyin ve sakın bir sendikaya üye olmayın. (sarı renkteki hariç)
8- Yemekler kötüyse buna itiraz etmeyin. Aksine şükredin, patronunuz o yemeği size vermeyebilirdi de.
9- Zam zamanı üst yöneticilerin ve patronun belirlediği zam oranına itiraz etmeyin. Mutlaka bir bildikleri vardır diye düşünün.
10- Maaşınızı alamadığınız durumlarda şunu unutmayın, para herşey demek değildir. Patronun sevgisi herşeyden önemlidir.
11- İşe geç kaldığınız zaman üst yöneticinizin size birşey demesine fırsat kalmadan siz kendi kendinizi cezalandırın ve o ay maaşınızın 3'te birini almayacağınızı belirten bir yazıyı personel müdürlüğüne iletin.

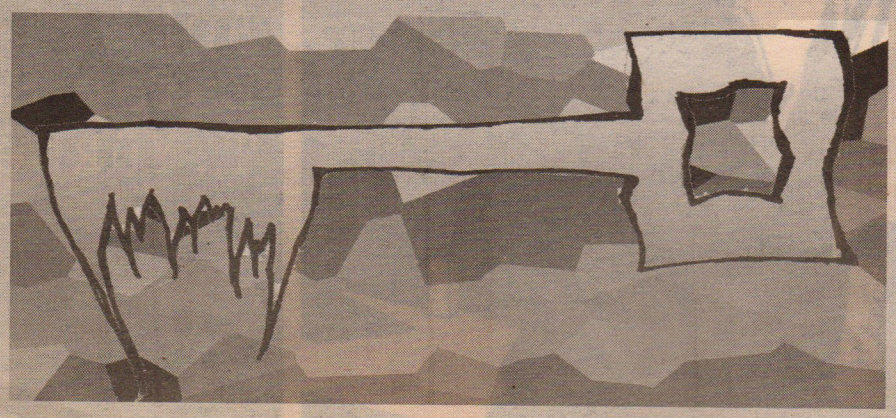

SİNERJİ ORTAMINDA KARİYER İMKANLARINI ZORLAYAN JUNIOR YÖNETİCİLER İÇİN 7 KAYGAN ZEMİN KURALI

1- Patrona bağlılık
2- Alt personele göz açtırmamak, üst personele özelliklede patrona, patronun karısına, kızına, oğluna, eniştesine, dayısının oğluna vs. önemli kişilere yalaklanmak
3- Patron ve şirket hakkındaki eleştirileri anında patrona -özelikle de isim vererek- okumak.
4- Alt personel arasında sosyal hak, sendika gibi sözcükleri kullanan olursa hemen işten atmak, işten atılanın tazminatının verimemesi için personel müdürlüğüne rapor yazmak
5- Personelin dibine kadar sömürülecek bir kaynak olduğunu unutmamak
6- Başkalarının başarısını sahiplenmek, kendi hatasını başkalarının üstüne atmak.
7- Patron veya herhangibir üst yöneticiyi koridorun başında görse bile hemen önününü ilikleyip ayağa kalkmak.
8- Alt personelden üç kişi bir araya gelince hemen müdahale edip onları dağıtmak.

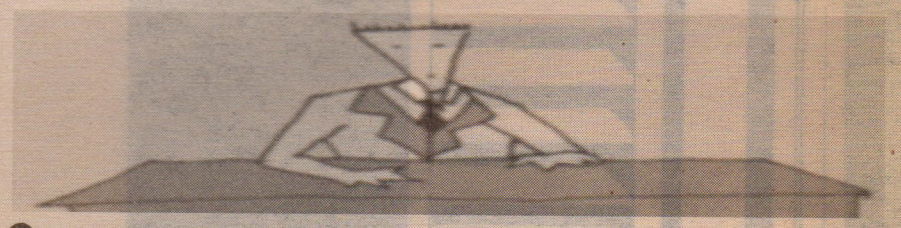

CV ÖRNEĞİ

Adı: Adım mühim diil!... Bana gerekirse, "çomar" veya "karabaş" diye seslenebilirsiniz... Hürmetler!...

Soyadı : Efendim lütfen, soyun sopun ne önemi var, şirkette işe başladığım andan itibaren, herşeyim, geçmişim geleceğim bu müessese olacaktır... Varlığım varlığınıza armağan olsun efendim... Saygılar!...

Medeni Durum : Bakirim... Daha önce hiç bi işte çalışmadım... Kendimi size sakladım...

İkametgah : Her an kıçınızın dibinde olurum efendim... İkametgahım yanı bainızdır. Köpeğinizim...

Eğitim : Döt yalama enstitüsü, yavşaklık ana bilim dalında dört sene ihtisas yaptım... Emrinize amadeyim efendim...

Dil : Dil hususunda oldukça maharet sahibiyimdir efendim... Yalarım, yutarım... Saygılar efendim...

İşe uyum : Ben her şekle uyarım efendim... Emmeyede gelirim, gömmeyede... 23 saniye içerisinde 180 derece dönebilirim, tükürdüğümü yere düşmeden yalarım, kıvırırım...Tekrar saygılarımı iletirim...

Şirket içi iletişim : İletişimim çok güçlüdür. Her yere, her ortama girer, her ağızdan laf alırım, anında size aktarırım... Saygıda kusurum bulunmaz...

Ücret : Ne verirseniz efendim... Sizin taktirinizde olan bişey bu yani...

GURULARIN GURUSU MUHTEŞEM LAKAPLI Mr. LAGA LUGA DERGİMİZİN DAVETLİSİ OLARAK SEMİNER VERMEK ÜZERE ÜLKEMİZE GELDİ..

Seminer konusu : Küresel başarı için interaktif ortamda, klasik şirket kuramından çıkıp modernleşme sürecinde; performans, rekabet, öz kaynak ların kullanımı, yönetim standartı, sorunların çözümü, büyüme stratejisi, şirketin temel analizi, bilimsel ofis boy kullanımı, sağlıklı finansal analiz, profesyonellik anlayışının yerleşmesi ve sergilenmesi, yaratıcılığın zeminin hazırlanması, takım ruhunun oluşturulması ve organizasyan ve 32 kısım tekmili birden lirik bir anlatım ve dramatizasyon.
Seminer yeri: burası
Fiyatı: 17.000 Usd(kişi başı)

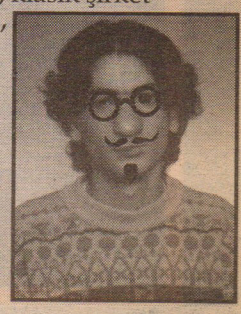

alternatif kapaklar...

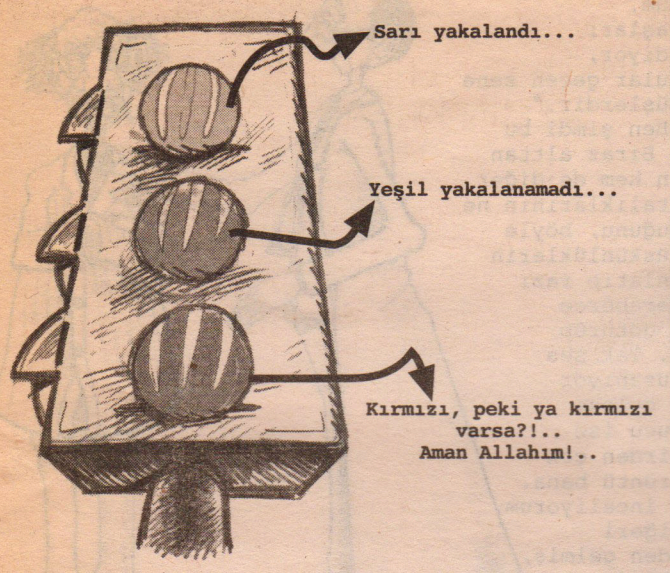

nükleer atıklar, ozondaki delik derken mevsimler tanınmayacak hale geldi. Dünyanın her yerinde mevsim normalleri dışında gelişen bir hava var.

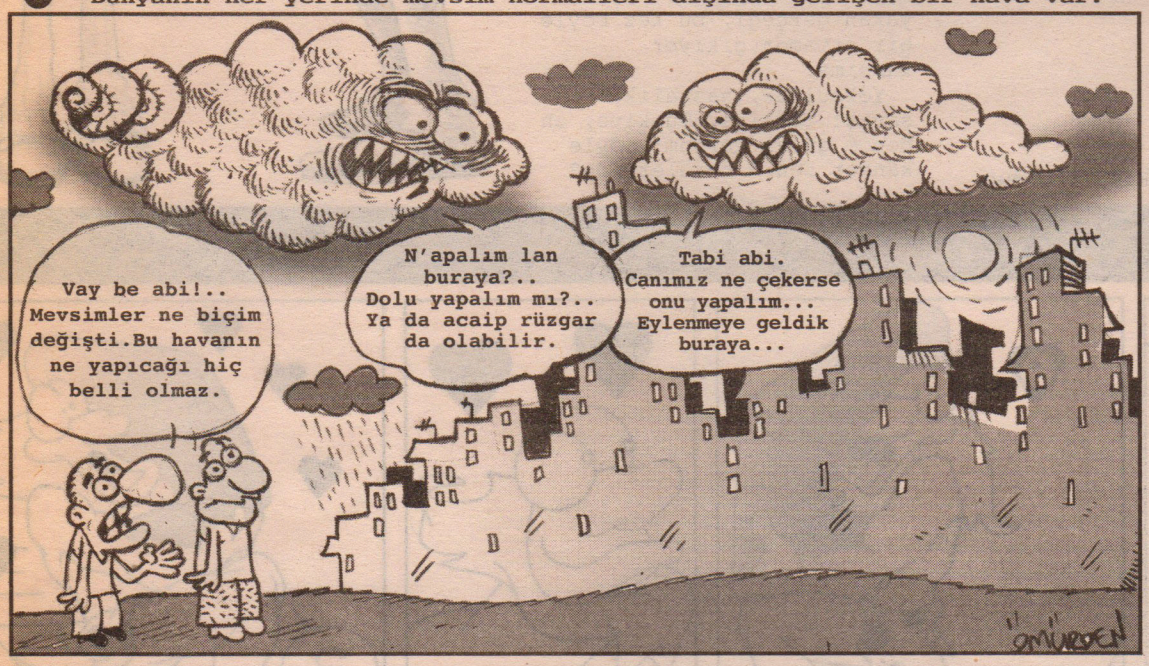

alternatif poster

sizbirkurbağanınneleryapabileceğinibiliyormusunuz?..

BülentMorgök

APTÜLİCA

NAYLON REDDEDİLİŞLERİN KABUL EDİCİLERİ

Bir dostum ,"yazılarını okumuyorum" demişti. Bunda elbette anormal birşey yok, insanlar bazı yazıları sevmezler okumazlar, dost olmaları da buna engel değildir. Ama o dostumun sonra söyledikleri işin boyutunu değiştiriyordu; " Sadece senin değil, deneme, makale, yorum gibi yazıları da hiç okumam. Çünkü beni insanların sosyal görüşleri ilgilendirmez, daha bilimsel yazıları okumayı tercih ederim." Bu arkadaşım sosyal bilimlerle ilgili konuları farkında olmadan bilimden saymıyordu. Sonuçta bu yargı benim yazılarım için olsa normal karşılanabilirdi, ama arada bir dizi sosyal bilimler uzmanı da nasibini alıyordu.

Bu yargı uzun zaman öncelerinden bize şırınga edilen anlayıştan kaynaklanıyordu. Hatırlarsak bir zamanlar dillere dolanan "felsefe yapma" adlı bir şarkı vardı. Bu şarkı nedeniyle Uzaylı türkücü Mustafa Topaloğlu, felsefeyi aşağılıyor diye suçlanmıştı. Oysa bu bize yıllar boyunca empoze edilmişti, Topaloğlu ise sadece bunu şarkısında kullanmayı tercih etmişti.

Sadece " felsefe yapma " mı? 'Folklorik adam'da espirilerimizde, aşağılayıcı öğeler için kullanılmamış mıydı? Ya da yaşamımızdan dışlamayı maharet saydığımız politika ve siyaset... Şu sözle hiç karşılaşmamış olanınız var mıdır?

-Hey gençler burada siyaset konuşmayınız! Şurada dostça oturuyoruz...

gibisinde gizli tehtitleri... Neredeyse bize kalp atışlarımız kadar yakın politikayı reddetme gafletimiz bugün bizi kaba bir terör'e getirmiştir. Gene duymamış olanınız var mıdır?; "Ben hiç siyasete bulaşmadım" ya da "ne sağcıyım, ne solcuyum futbolcuyum futbolcu" nidalarını... Oysa bunların hepsi onların politik yanı değil de nedir!

Bütünüyle bilimin parçaları olan bu alanları hep reddederiz. Yaşamımızda suyun kaynama noktasını bilmekle fen bilimleri dalında uzmanlaştığımızı sandığımız gibi sosyal bilimleri de gündelik tınılarıyla dar kalıplara hapsederiz. Kerrat cetvelini ezbere bilmekle matematik profesörü olunmayacağı aşikardır. Söz konusu sosyal bilimlerse daha kötü örnekleri bile gönül rahatlığıyla uzman olarak kabulleniriz. Bu öylesine pırıltılı sözcüklerle günlük yaşam edebiyatımıza bir güzel yerleşmiştir. Geçmişte gülünen, dudak bükülen "Hayat Üniversitesi" argosu, günümüzde "Gecekondu Üniversiteler" trajedisiyle resmileştirilmemiş midir?..

Eski kuşağın " teoriyi pratiğe geçirmek " lafı, köşebaşlarında sürekli karşımıza çıkardı. Teoriyi düşünmek ve bunu yaşam içinde uygulamaya geçirmemek üzerine getirilen bir eleştiriydi bu. Ama zamanla teori yadsınmaya başlayacak; pratik tek başına koşmaya başlayacaktı. Bugünlerde de "ideoloji"ler öldü nidalarının sarhoşluğunda teorinin iyiden iyiye içinin boşaltıldığına ya da moda terimiyle kavram karmaşasında yok edildiğine şahit olacaktık.

Yeni Dünya Düzeni'nin üçüncü dünya'ya doğru esişiyle sosyal bilimler gereksiz gösterilecekti. Böylece daha güce tapıcı ve de otoritenin emrinde karşı çıkışsız duruşlar egemen olacaktı. Kitleler hayatı sorgulamaksızın reklamların karşısında büyülenmiş vaziyette, verilen sloganları emir kabul edip, yerine getirecekti... En garibi de sosyal bilimlerin yadsındığı günümüzde; bir sosyolog için hepimiz çok güzel bir laboratuvar alanıyız aslında.

Sosyal bilimleri yadsıdığımız (ya da buna mahkum edildiğimiz) günümüzde, tv'lerin başına geçip sabahlara dek pırıltılı imajlarla karşımıza çıkan insanların, pırıltısız tartışmalarının sığlığında oluşturulan gündemlerin esiri oluyoruz. Böylece oluşan görsel kodlamalarla, kendimizin dışında oluşturulan naylon reddedişlerin kabul edicileri oluyoruz. İşte o andan itibaren de başkalarının senaryolarında beleş oyuncu konumunda kalıyoruz.

Desen: Gül Pamuk

ALTAY MARTI

KANSER SENİN NERELERİNDE ?

Nöbetteyim. Üç kişilik koğuşta biri akciğer, diğer ikisi beyin tümörü olan hastaların vizitlerini yaptıktan sonra diğer odalara geçiyorum. Alışılmış yakınmalar dışında önemli bir şey yok. Tedavilerini düzenliyorum hastaların. Salondaki sesi kısık televizyonda genç bir pop şarkıcısı eğlenceli bir şarkı söylüyor. Öyle kıvrak dans ediyor ki, öyle bir coşku var ki yüzünde ve bedeninde, izleyen bir kaç hastanın hafif hafif tempo tutmalarına neden oluyor. Birazdan işim bitiyor ve odama çekiliyorum. "Tıp çok ilerlediği " için benim de ayak uydurmam lazım; bu yüzden okuyorum literatürleri. O ara telefon çalıyor, acil servisten arıyorlar. Toparlanıp iniyorum aşağıya. Daha önce kemoterapi yaptığımız bir hasta ilaçların yan etkisinden olsa gerek fenalaşmış. Muayene edip bir-iki tahlil istiyorum. Tahlil sonuçlarını getiriyor birazdan hasta yakınlarından biri. Bakıp, ilaçlarını yazıyorum acıyla yüzü buruşmuş hastaya.

Asansörlerin yanındayım. Bir ikisi bozuk. Sinirimi bozmamaya çalışarak, sabırla bekliyorum çalışan asansörü. O ara akşam vizitinde muayenesini yaptığım beyin tümörlü hastalardan biri! Bu tür hastalarda davranış bozuklukları, halüsinasyonlar, şuur kaybı çok olur, telaşlanıyorum. "Kendini kaybetti herhalde, diye düşünüp biraz da sitemkar bir sesle bağırıyorum uzaktan:

"Amca, ne işin var senin burada, niçin indin aşağıya?"

Cevap vermiyor. Yanına yaklaşıp tekrar soruyorum:

"İyi misin, ne yaptığını biliyor musun? Sekiz kat aşağıda ne diye dolaşıyorsun?"

Yorgun gözlerini yüzüme dikip ağır ağır cevaplıyor:

"Ben orada yatmam."

Şaşkınlıkla soruyorum:

"Niçin?"

Çok öfkeli bir sesle cevaplıyor:

"Benim yanımda yatan hasta korucudur."

Ne diyeceğimi bilemiyorum bir an. Sonra toparlanıp, "Eee, n'olmuş, o da hasta, sen de hastasın. Burası hastane amca" diyorum.

Yüzü kasılıyor, kaşları çatılıyor. "Olmaz" diyor, "O korucudur, korucular geçen sene benim oğlumu öldürmüşlerdir."

Donup kalıyorum. Ben şimdi bu adama ne anlatayım. Biraz alttan alıp, hem kendisinin hem de diğer korucu hastanın hastalıklarının ne denli tehlikeli olduğunu, böyle yerlerde bu şekil küskünlüklerin gereksiz olduğunu anlatıp razı ediyorum sonunda. Beraberce çıkıyoruz yukarıya, götürüp odasına yatırıyorum. Tek ses etmeden kütük gibi uzanıyor yatağa ve gözlerini öylece tavana dikiyor. Korucu ise derin bir uykuda. Birden çok tuhaf geliyor bu görüntü bana.

Çıkıp dosyalarını inceliyorum Biri Hakkari'nin, diğeri Şırnak'ın bir köyünden gelmiş, ikisinin de beyinlerinde tümör, yüreklerinde kin var. Doğu'nun, hepinizin içini yakan gerçeği, bu kez böyle bir ortamda çıkıyor karşıma.

Yoksulluk, hastalık, savaş! Türkiye, Türkiye, ah benim güzel yurdum! Söyle kanser senin nerelerinde?

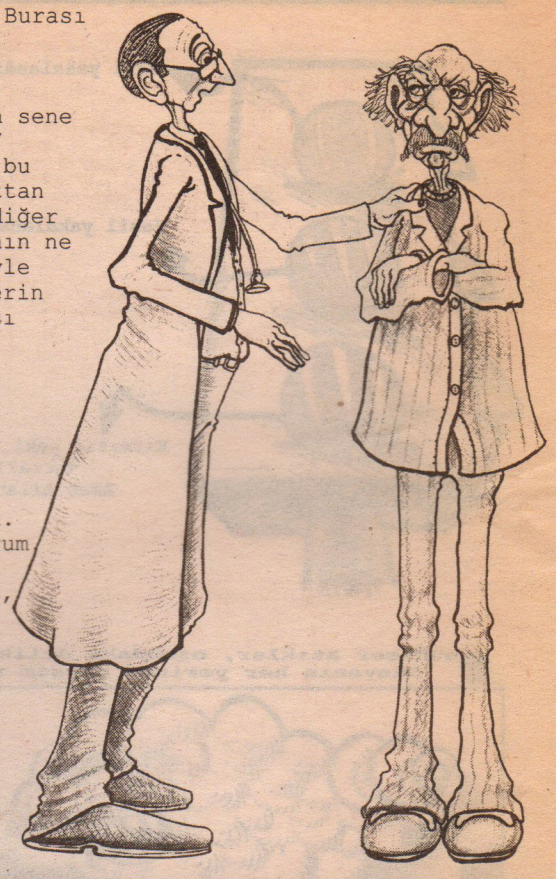

GEYMEN

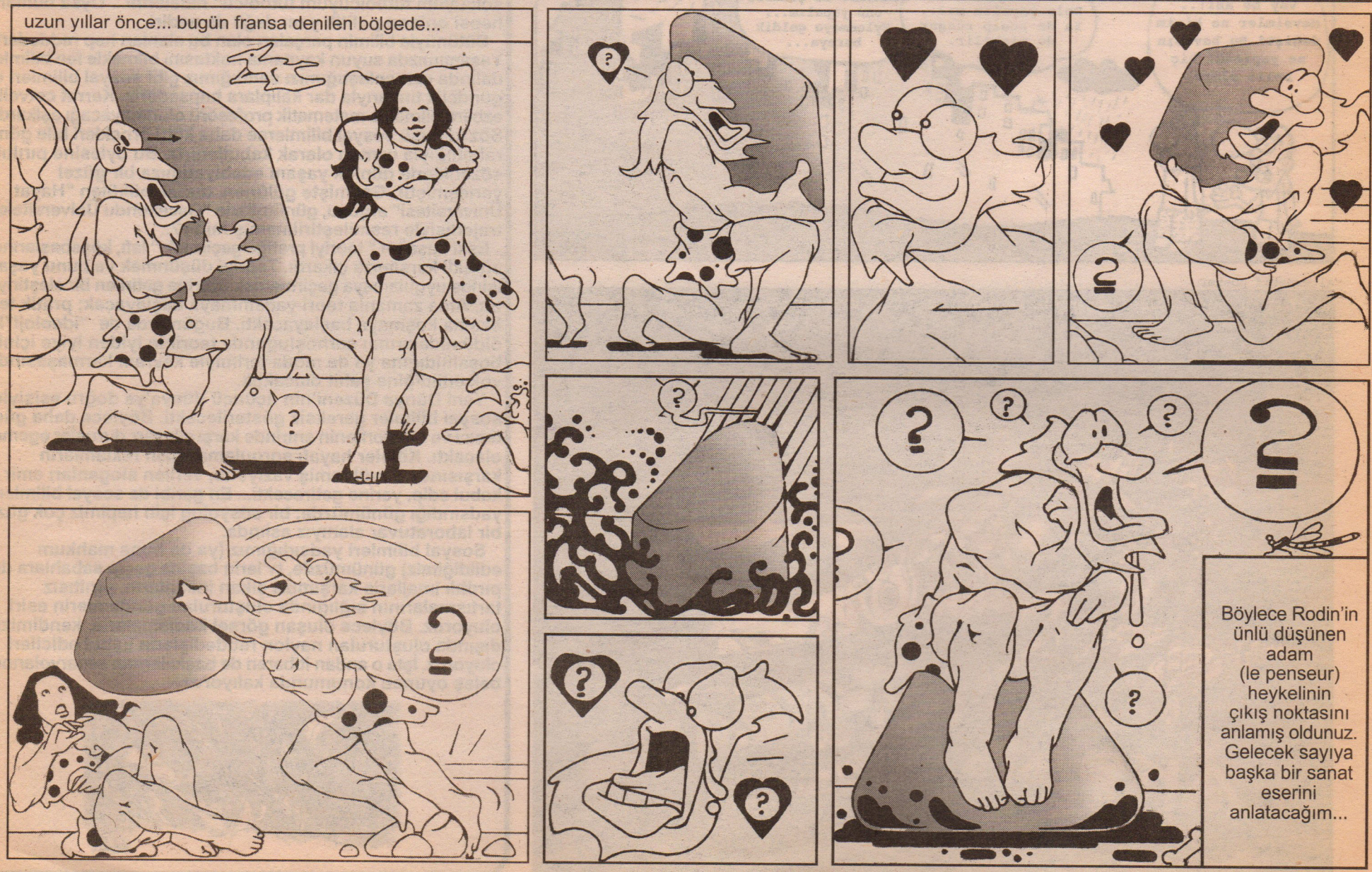

yakından tanıdığım aptallar

Erdal-Ahmet

big bang

Çok yakışıklıyım yaaa!..., Acaip güzel bişiyim.

Lan, şu aynadaki görüntüye bak bee! O bile kıskanır benim güzelliğimi ha! Di mi lan yansıma?!..

Amma komikim haa! Kişileştirdim görüntüyü, resmen muhabbet ediyom..

- Ben aynadan uzaklaşınca nereye gidiyo acaba? İşe gittiğimde oda mı işe gidiyo?

Lan amma matrak haaa!.. Ben tuvalete gidiyom, oda tuvalete gidiyo ehi.. ehi.... Hoop!... Geliyom o da geliyo...

Bak aklıma ne geldi! Sakın ben aynadaki görüntü olmiyim? Ehi!..Hi!. Amma komikim ha, hem de zekiyim. Bak neler düşünüyom ehi..eh..

Ama ya doğruysa?!! Ya o puşt gerçekse?!.. Ben görüntüysem. Öyle olmalı... Yaşadığım hiç bir şey samimi gelmiyo zaten...

Tabi ya! İşe giden, yemek yiyen, sıçan vs. odur. Bende burda mecburen yansıması olarak tüm bunları tekrarlıyorumdur.

Sonra da bunları kendim yapıyorum sanıyorumdur. Kırarım lan ben seni!!!..

Demek sen gerçeksin ben sahteyim.. Al! al! Puşt!..

Uyandım artık, gerçekleri gördüm ve seni yok ettim...

Yansıman yok etti seni!.. Yok ettiii!!!...

Kendi varlığından şüpheye düşen hiçlik parçalandı ve böylece hiçken herşey oldu... Evren var oldu...

ŞEREF EROL

SOKAK KİKAYELERİ

Metin abi akademide modeldi. Büyük şehre göçünce inşaatlarda çalışmıştı ilk. Daha sonra işsiz geçen bir dönemden sonra kendini akademide buldu.

İşini pek sevmesede öğrencileri severdi.

evet beyler bırakıyorum pozu...
....
.....
Tamam

5 dakka daha Metin abi!...

Yemğini öğrencilerle yer, masada envai çeşit geyik döner, eğlenirlerdi... Genç arkadaşlarına asla çay parası ödetmezdi...

Olmaz... Siz öğrencisiniz!...

Uzaklardaki bir gecekondu mahallesinde otururdu Metin abi. Bilirsiniz evinize gitmek için bir sürü araç değiştirdiğiniz...

şurdan bi Gültepe

burdanda...

köyden kente göçün simgesi mahalleler. Çamurlu sokaklar, derme çatma yapılar.Bilirsiniz işte.

Oğlu Halil. Ona hem analık hem babalık etmişti, eşini kaybettikten sonra. Okula yeni başlayan Halil can alıcı soruyu sordu o gün... "Baba sen ne iş yapıyorsun..

...öğretmen sordu."

Metin abi Halil'i komşu kadına bıraktı. Haberleri seyredip gazate okumak için kahveye gitti. Ama mahalleli onun model olduğunu öğrenmiş, dalga geçmeye başlamıştı...

Niye giynik geldin la!... Hah..ha.. ha

Çevre baskısı onu huysuz ve sinirli bir ruh haline sokmuştu...Artık yemeğe öğrencilerle inmiyor...

Gelmiyormusun?..

Yok, siz gidin!..

... atölyede kalıp içki içiyordu... Artık pek ayık günü yok gibiydi. Ayık kafa hayat daha bi ağırdı onun için.

Akşamları sarhoş bir halde kentin sokaklarında dolaşıyordu.

YİEYH.. LAN!..

Halil komşu kadınlarda babasının gelişini beklerdi gözleri yaşlı. Bazıları sabaha kadar uyumazdı.

Bir süre sonra ne okula, ne eve uğrar oldu Metin abi... Kimse nerede olduğunu bilmiyordu.

Yine yok!..

Bir gün polisler, parkta bir ölü buldular. Bu Metin abiydi. Ama polisler bunu bilmedi hiç.

Şahsın üstünde kimlik yok komserim.

Kimliği belirlenemeyen bir çok ölü gibi kadavra yaptılar onu bir tıp fakültesinde. Yine okuldaydı, yine öğrencilerle beraberdi. Hayatını bitiren çıplaklık onun peşini bırakmıyordu hiç...

Evet çocuklar, bugün kas yapılarını inceliycez beraber.

YAZAN: ÖMÜRDEN BAKAÇHAN ÇİZEN: CEM ŞEKER

KANIK' SADIĞIM BİRİ

YAŞ OTUZ ALTI YOLUN SONU

1659 yılında, Londra'da doğan Henry PURCELL'in klasik batı müziğinin ilk büyük ustaları arasında saygın bir yeri vardır. Çok genç yaşta Krallık Kilisesi'nin müzikçileri arasına katılmış, kısa sürede önce kral orkestrasının besteciliğine, sonra da Westminster Kilisesi başorgçuluğa getirilmiştir. Beş yüzden fazla yapıtını otuz altı yıllık ömrüne sığdıran Purcell, sık sık Mozart'la karşılaştırılmıştır. Ne ikisinin de üstün yaradılışlı birer çocuk olmaları, ne de hepsi birbirinden önemli beş yüzü aşkın beste yapmaları değil, ikisinin de topu topu otuz altışar yıl yaşamalarıdır. onları yazımıza konuk eden neden...

Yazımızın diğer konuk çiftinden Norma Jean Baker, 1926 yılında doğmuştur. Amerikalı bu sinema oyuncusunun bilinen adının Marilyn Monroe olması da bu yazı için önemli değildir. Gerçek kişiliği ile yarattığı seksi kadın imajı arasındaki fark nedeniyle, gittikçe sinirli ve hasta bir yapıya sahip olan Monroe, otuz altı yaşındayken intihar etmiştir.

Bu çiftin diğer ünlü kadını, geçtiğimiz yıl bir trafik kazasında ölen Prenses Diana'dır. Ve O'nu da "Otuz altı yaşında ölmüştür" diyerek yazıma konuk ediyorum.

Otuz altı yaşında ölen ve yanına da çiftini aradığımız diğer bir kişi de şair Orhan Veli'dir.

10 Kasım 1950'de Ankara'daki bir belediye çukuruna düşen Orhan Veli, bu olayı önemsemez ve İstanbul'a döner. Bir kaç gün sonra, 14 Kasım Salı günü, Beyoğlu'nda arkadaşı Sabahattin Eyuboğlu'nun evinde, öğle yemeği sırasında fenalaşır. Hastahaneye kaldırılır. Alkol zehirlenmesi teşhisini koyan doktorlar, bunun tedavisini uygular. Ancak saat 20:00'da komaya giren Orhan Veli, bütün çaba ve yanlış tedaviler sonucu, saat 23:20'de Cerrahpaşa'da....

Ölümün nedeni, 15 Kasım 1950 Çarşamba günü çıkan akşam gazetelerinde "alkol yüzünden zehirlendi" olarak duyurulur. Ankara ve İstanbul radyolarının yanı sıra, Roma, Paris BBC ve Amerikanın Sesi radyoları da aynı haberi bütün dünyaya duyururlar. 16 Kasım günü Sanat Dostları Cemiyeti tarafından, yüzünün mulajı (Kalıbı) alınır, ardından otopsi yapılır. İşte asıl ölüm nedeni o zaman anlaşılır: Beyin kanaması.

17 Kasım'da, cenazenin kaldırılacağı Beyazıt Camiinin önündeki kahveler saat 11:00'da dolmuş, saat 12:00'da ise kalbalık öbek öbek toplanmaya başlamıştır. Kimler yoktur cenaze töreninde, kimler....

Cuma namazından sonra kılınırcenaze namazı; ardından Divanyolu'ndan Gazteviler Cemiyeti'nin önüne gelinir. Cemiyetin bayrağı yarıya çekilmiştir. Buradaki birkaç dakikalık duraklama, yazıcı esnafın son selamıdır. Cenaze Sirkeci'ye kadar eller üzerinde taşınırken, bütün arabalar durup, yol verir. Kimi sorar:

- Kim bu?
- Bir şair!..

Bir Mehmetçik "rap diye" selam durur.

Bütün kitapçılar kepenk kapatır. Bu, şaire son hürmettir.

Rumelihisarı'na doğru yol alan cenazenin en önünde 'Yaprak' dergisinin çelengi ve arkada diğer çelenkler vardır. Bunlardan biri, Editörler Cemiyeti'nin çelengi dikkat çeker; çünkü, 'Editerler' diye yazılmıştır.

Urumelihisarında oturmuşum
Oturmuş da bir türkü tutturmuşum

mısraları vasiyet kabul edilerek Aşiyan Mezarlığı'na, güzel bir havada, samimi bir sevgi ile....

Ölümünden sonra Kaynak ve Varlık dergileri tarafından " Orhan Veli'nin Mezarı" için bir kampanya başlatılır. Kaynak dergisi 25 Kuruş iken, bu çağrıya para gönderenlerin bir kısmı ve bağışları şöyledir: Suat Taşer (5 TL), İbrahim Cüceoğlu (5 TL), Kemal Özgür (5 TL), M. Sunullah Arısoy (5 TL), Osman Atilla (5 TL), A. Tufan Şentürk (5 TL), Mehmet Haşmet (5 TL), Zihni Hazinedaroğlu (5 TL), Nihat Kuşlu (2.5 TL), Rıza R. Öztoprak (2.5 TL), Asım Saraç (2.5 TL), Hale Eroğlu (2.5 TL), Cenap Şahabettin Gedikoğlu (2.5 TL), Kemal Çal (2.5 TL), Ayhan Hünalp (1 TL), Mehmet Batar (1 TL), Cahit Tuncer (1 TL).....

Toplanan bu paralarla; Abidin Dino'nun hazırladığı bir mezar projesini Mimar Nevzat Kemal gerçekleştirdi ve Profesör Emin Barın da şu satırları yazdı:

ORHAN VELİ
1914 - 1950

Orhan Veli'nin yanına Sunay AKın veya Akgün Akova'nın ismini yazmaktan korktum hep. Neyse ki ikisi de otuz yedi yaşalrından gün aldılar. Onlara nice nice mutlu yıllar dilerken, otuz altı yaşımı mrakla bekliyorum...

KURBAĞA ŞİİRLERİ

KULAÇ

....

Ben Üsküdarlıyım arkadaş, seni bilmem, Üsküdar ne gerçekten
Cılk bir yumurta kuytuluğundan bir ibiksiz horoz çıkar
En komşu denizlerdeki her kulaç sesinde daha da tomurur
gözleri kurbağaların
Ve binbir horozlar kör kurbağalar kulaçlar beni
Ve ben niye onlara yetişemem

Evet, döğüşgenlik sığılarda yüzmesini öğrenmez ki.

METİN EROĞLU

3. ORHAN VELİ YÜRÜYÜŞÜ

Kardeşi Adnan Veli'nin "Yürmekten hiç bıkmazdı. Bazan Beyoğlu'ndan Sarıyer'e kadar yürüyerek, ıslık çalarak gittiği olurdu." sözlerinden yola çıkarak, birincisini 1996 yılının 14 Kasımında gerçekleştirdiğimiz Orhan Veli Yürüyüşü'nün üçüncüsüne sıra geldi. Şarkıların söylenip, şiirlerin okunacağı, nefesi kuvvetli olanların ıslık çalacağı bu yürüyüş, 14 Kasım 1998 Cumartesi, Saat 11:00 da, Taksim Atatürk Heykeli'nde başalyacak ve Aşiyan'da Orhan Veli'nin mezarı başında yapılacak "klasik törenimizle" bitirilecektir. Yanında herhangi bir şiir kitabı getiren herkes, yürüşe istediği yerden katılıp, istediği kadar yürüyebilecektir.

BİTAP

BİLİM KURGU SERİSİ

TANRILAR VE İMPARATORLAR; Isaac Asimov, Çev: Gönül Suveren, Altın Kitaplar, 1984.

Asimov için söylenecek pek bir şey yok...Bu ve zor bulunan diğer kitapları.

Fiyatı: 4₿

UZAY YOLU, Mr. spak ölmeli; James Blish, Çev: Reha Pınar, Altın Kitaplar, 1974.

TV öykülerinden farklı ve BK. edebiyatı açısından önemli bir seri . Toplam 9 kitap, zor bulunuyor.

Takım Fiyatı: 1,5₳

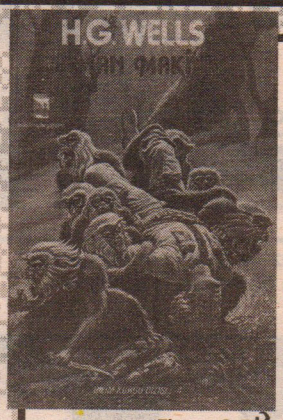

ZAMAN MAKİNASI;

H.G. Wells, Çev: Bilgin Turnalı, Deniz Kitaplar, 1983.

BK. edebiyatının öncülerinden Wells'in türkçeye en çok çevirilen kitaplarından biri. İyi çevirilerden biridir Deniz Litaplar yayını; Tülin yayınları ise ilk kez çeviren yayınevidir.

Fiyatı: 3,5₿

ZAMAN MAKİNASI;
H.G. Wells, Çev: Etem Aral, Tülin Kitabevi, 1948.

Fiyatı: 2,5₿

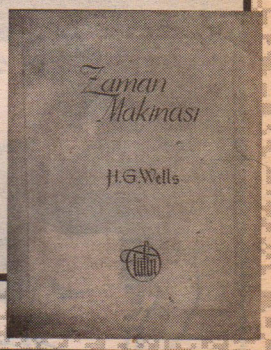

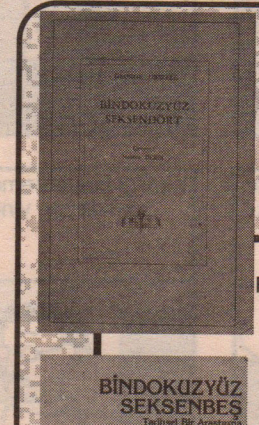

Fiyatı: 3,5₿

Fiyatı: 4₿

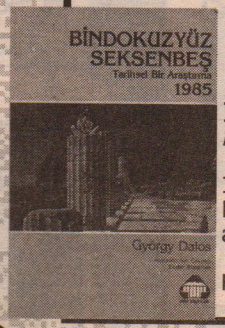

1985, György Dalos, Çev: Ender Ateşman, Alan Yayınları, 1982.

1984'ü herkes biliyor ama tarihsel bir araştırma olan ve 1984'ü tiye alan 1985'i...

Fiyatı: 1₿

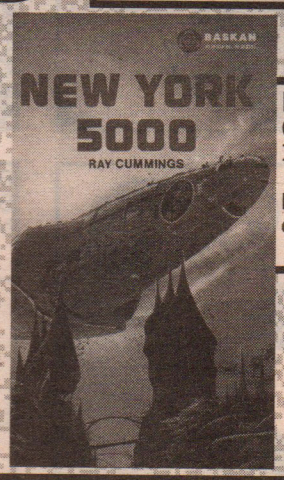

NEW YORK 5000, Ray Cummings, Çev: Atilla Tokat, Baskan Yayınları, 1985.

Metis yayınları ile birlikte Türkiye'nin en uzun BK. serisinin 24. kitabı.

Takım Fiyatı: 2,5₳

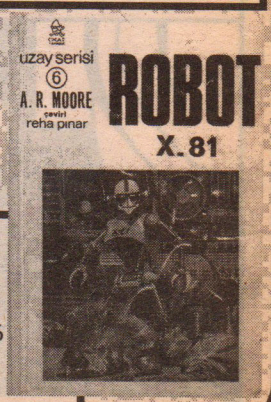

ROBOT X-81, A.R. Moore, Çev: Reha Pınar , Okat Yayınevi, 1971.

BK.'nın iyi örnekleri olmasına rağmen vasatı aşamayan çevirilerden oluşan 16 kitaplık uzay serisinin 6. kitabı.

Serideki Fiyatlar : 1 - 3₿

M. ŞEREF ÖZSOY

TEL : 0212 249 49 36

Sağnak yağmur altı hikayeleri...

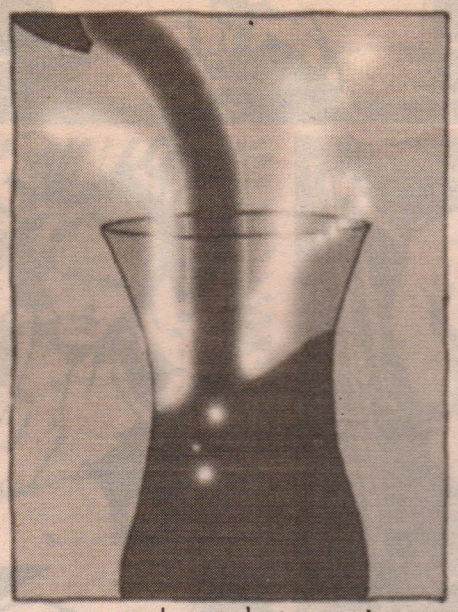

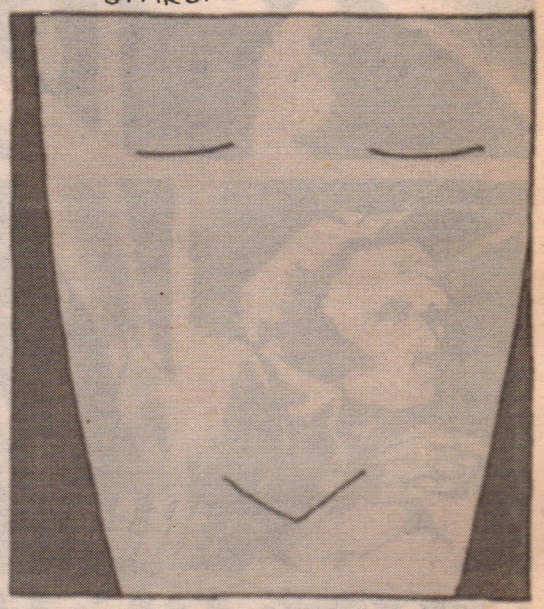

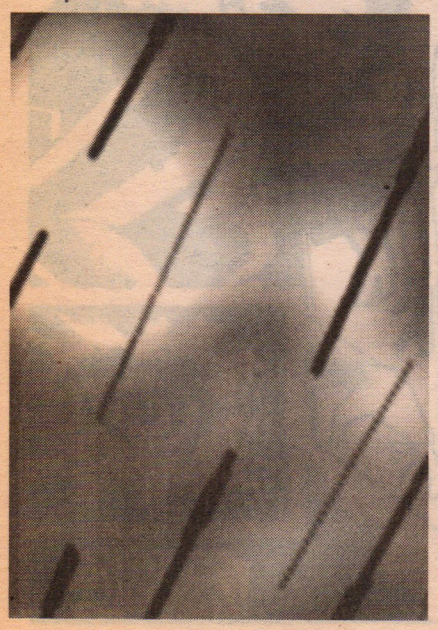

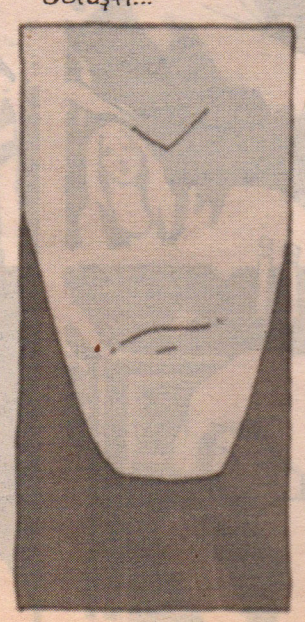

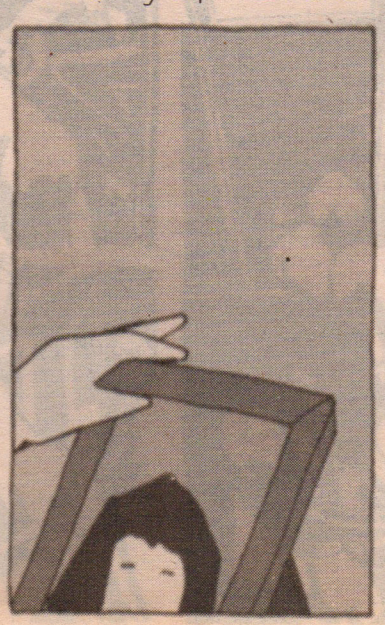

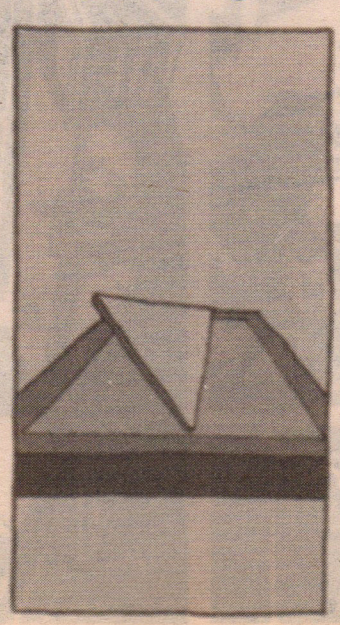

T.Yüksel

KAPILAR

ÖYKÜ VE DESEN
AHMET DOĞA KAYGISIZ

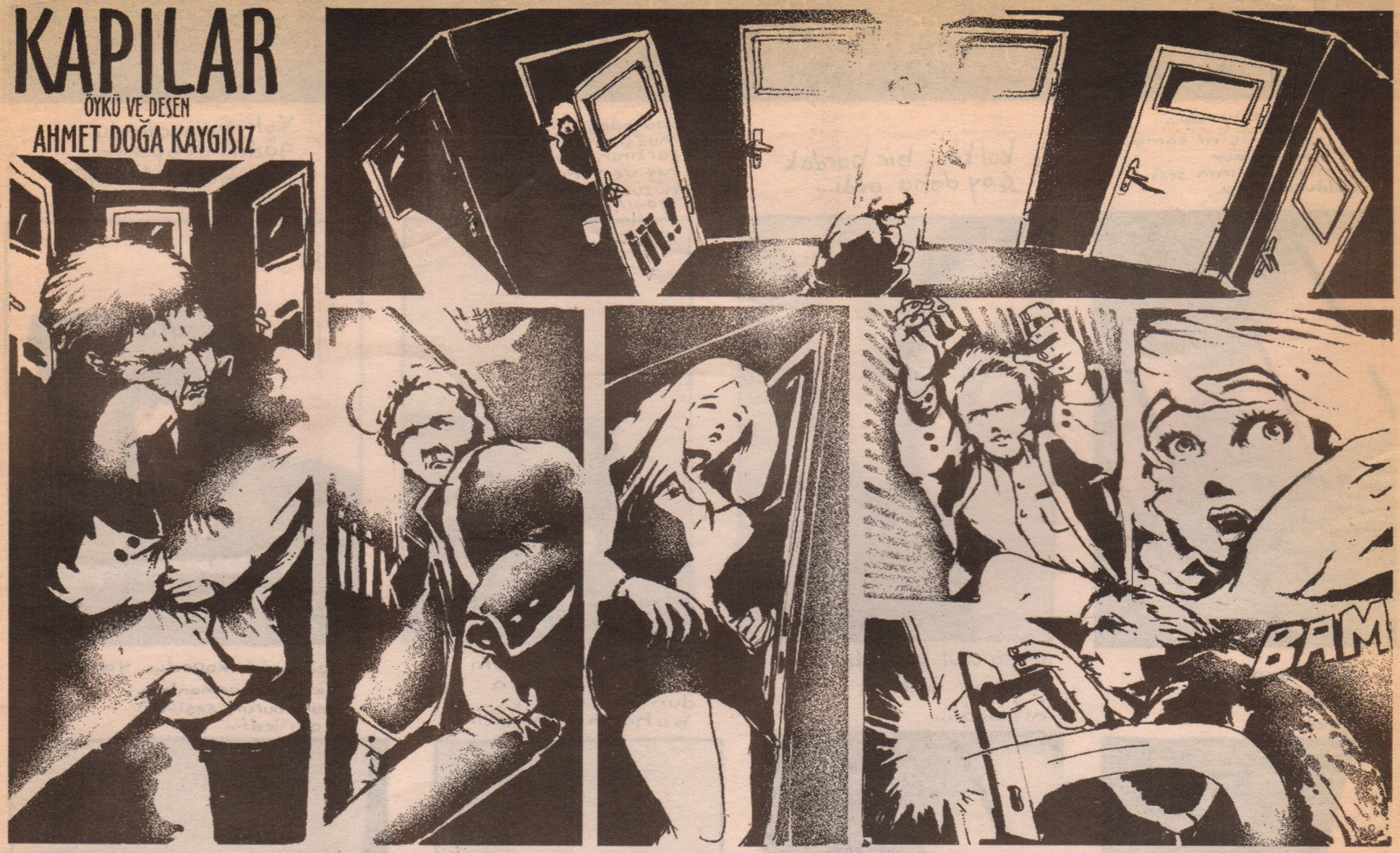

10

Hayvanat Bahçesi Yayıncılık / Turgut Yüksel / İmtiyaz sahibi ve Yazı işleri Müdürü: Levent Tokses / Baskı : Basmat / Dağıtım : Bir-Yay /Adres: İmam Adnan sok No: 17 / 50 Beyoğlu / İstanbul

KENT SAYIKLAMALARI...

T.Yüksel

30
otobüsteyim...kalabalık...dışarıda sağnak bir yağmur yağıyor...içeride ağır bir nem kokusu var...trafik tıkalı...otobüsün havalandırma kapağının kenarından sızan yağmur suyu damlıyor omuzumun üstüne...düzenli olarak...otobüsten indim...yürüdüm...
31
gün daha yeni ağardı...kültablası sigara izmariti ile dolu...son bastığım izmaritten hala dumanlar çıkıyor...üst kattan sesler gelmeye başladı...kadın koşu bandının üstünde sabah egsersizini yapıyor...adam sifonu çekti ve tv'yi açtı...çocuklar uyandı...kadın duşa girdi...bir sigara yaktım...bulutlar hareketlenmeye başladı...
32
gökgürültüsü geldi...perdeyi açtım...hava kararmıştı...sokak lambasının titrek ışığı girdi odaya...yağmur damlaları vurmaya başladı cama...aşağıya baktım... kimse yoktu...köşedeki bakkal dışarıdaki kasaları içeriye taşıdıktan sonra usulca kepenklerini indirdi...gitti...yağmur hızlandı...penceredeki çatlaktan içeriye sızmaya başladı...karşı dairenin ışıkları söndü...radyoyu açtım...bir kadın sevgi üzerine konuşup aşk şiirleri okuyordu...kapattım...yağmurun sesi giderek arttı...sardı heryeri...
33
martılar havada daire çiziyor...alaycı kahkahalarını savurarak...bulutlar hareket ediyor...martılar giderek alçaldılar...bir kedi onları izliyordu... tek tek karşı apartmanın çatısına kondular...bana bakıyordu hepsi...
34
yağmur başladı...kalktım...paltomu giydim...dışarıya çıktım...kimse yoktu...yürüdüm...sokak lambasının altında durdum...önümden siyah bir köpek geçti...sonra bir araba geldi...önümde durdu...camı açıldı...
- iyi geceler .....sokağını biliyormusunuz acaba.../tarif ettim...
- iyi geceler...
gitti...yağmur iyice hızlandı...arkamdaki saçağın altına girdim...siyah köpek tekrar geldi...saçağın altına girdi...uzandı...başını uyaklarının üzerine koydu...gözlerini kapadı...
35
karşı apartmandan gürültüler geldi...üçüncü kattaki adam camı açıp küfretti ve elindeki bira şişesini aşağıya fırlattı...şişe gürültüyle patladı...bir arabanın alarmı çaldı...diğer pencerelerden meraklı başlar uzandı... adam tekrar küfretti...sigaramı söndürdüm...arka odaya gittim...

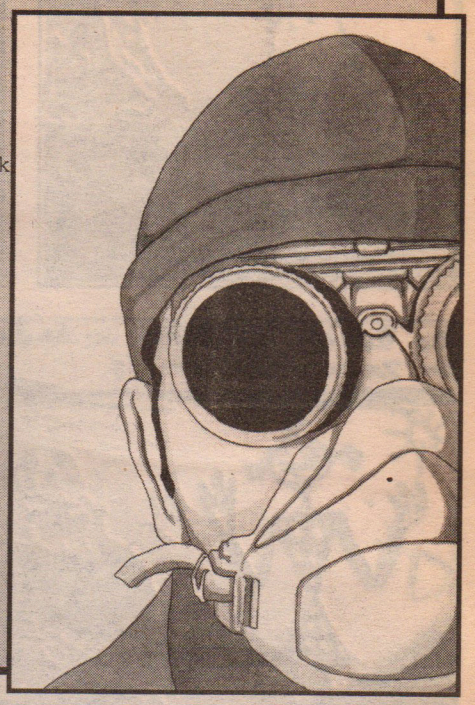

KARA DENİZ'E DAĞLAR NEDEN PARALEL UZANIR?

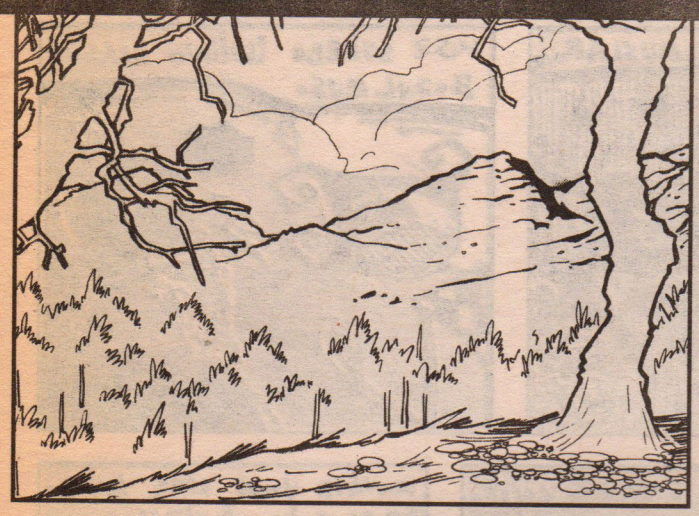

Dünya yeni yaratıldığında, Karadeniz'de çok büyük ağaçlar,ırmaklar, göller,dağlar oluşmuştu...Tanrı henüz insanı yaratmasa da, Karadeniz'in balta girmemiş ormanlarında çok güzel bir kızın yaşadığı söylenmektedir...

Hikaye burada başlıyor. Bu kızın ayaklarına kadar uzanan saçları, incecik beli, güzel bir yüzü varmış...Ormanda sabahtan akşama kadar dolaşır dururmuş...Kaygısız, huzurlu ve mutluymuş, fakat duygularından habersiz yaşarmış...

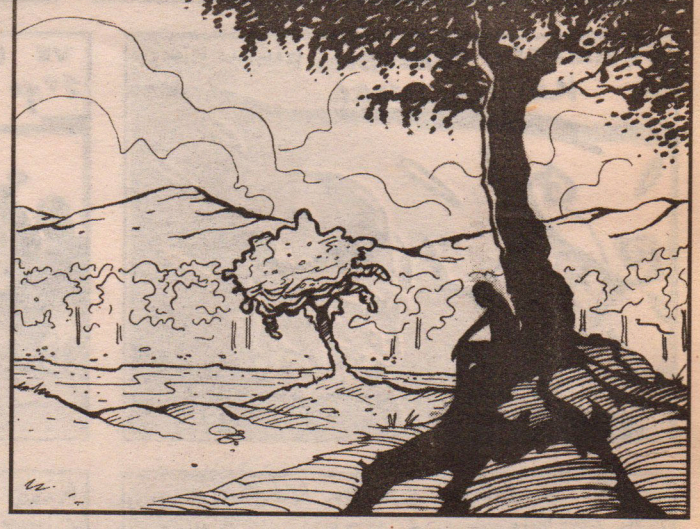

Bu kız ırmaklardan su içer, gölde yıkanır, çok büyük bir ağacın gövdesinde uyurmuş... Herşeyden öylesine habersizmiş ki, iyiliğin, kötülüğün, mutluluğun, sevmenin ve aşkın ne olduğunu bilmezmiş...Öylesine yaşar gidermiş...

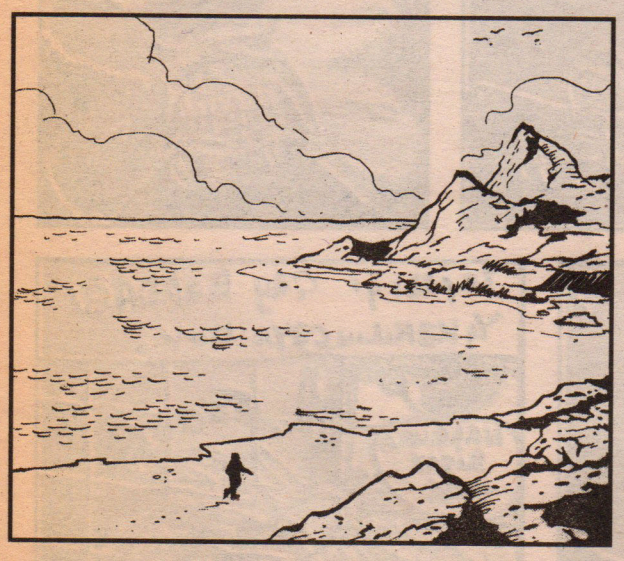

Bir gün o çok büyük ormanda dolaşmaktan sıkılmış ve aşağıya denizin olduğu yere inmiş... Denizi ilk gördüğü an ona aşık olmuş... İçi yanıp tutuşmuş, içinin ateşini söndürmek için denizin suyundan içmiş, fakat denizin suyu tuzluymuş, zaten yaralı olan kalbi bir kez daha acımış...

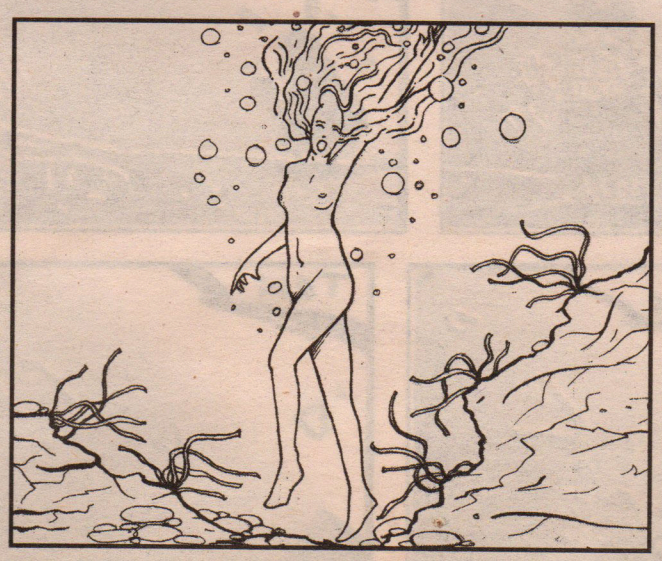

Kızın en iyi dostu dağlarmış, dağlarsa kıza aşıkmış... Kız aşkına kavuşmak için kendini denizin derin sularına bırakmış... Deniz kızı önce içine çekmiş, kız denizin tuzlu suyuyla boğulmuş, sonra deniz onu yukarıya bırakmış...

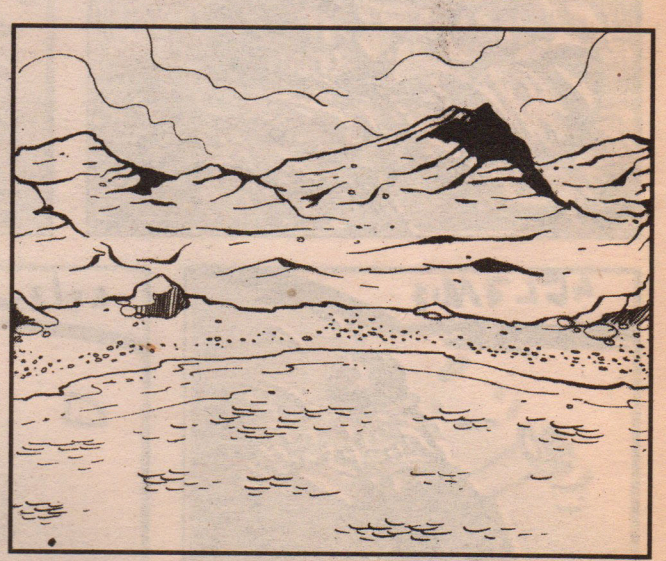

Ve dağlar kıza aşık olduğu için o günden sonra kızı görmek için yüzlerini denize dönmüşler... O gün bu gündür dağlar Karadeniz'e paralel uzanmaktadır.

ŞİŞEDEN HİKAYELER

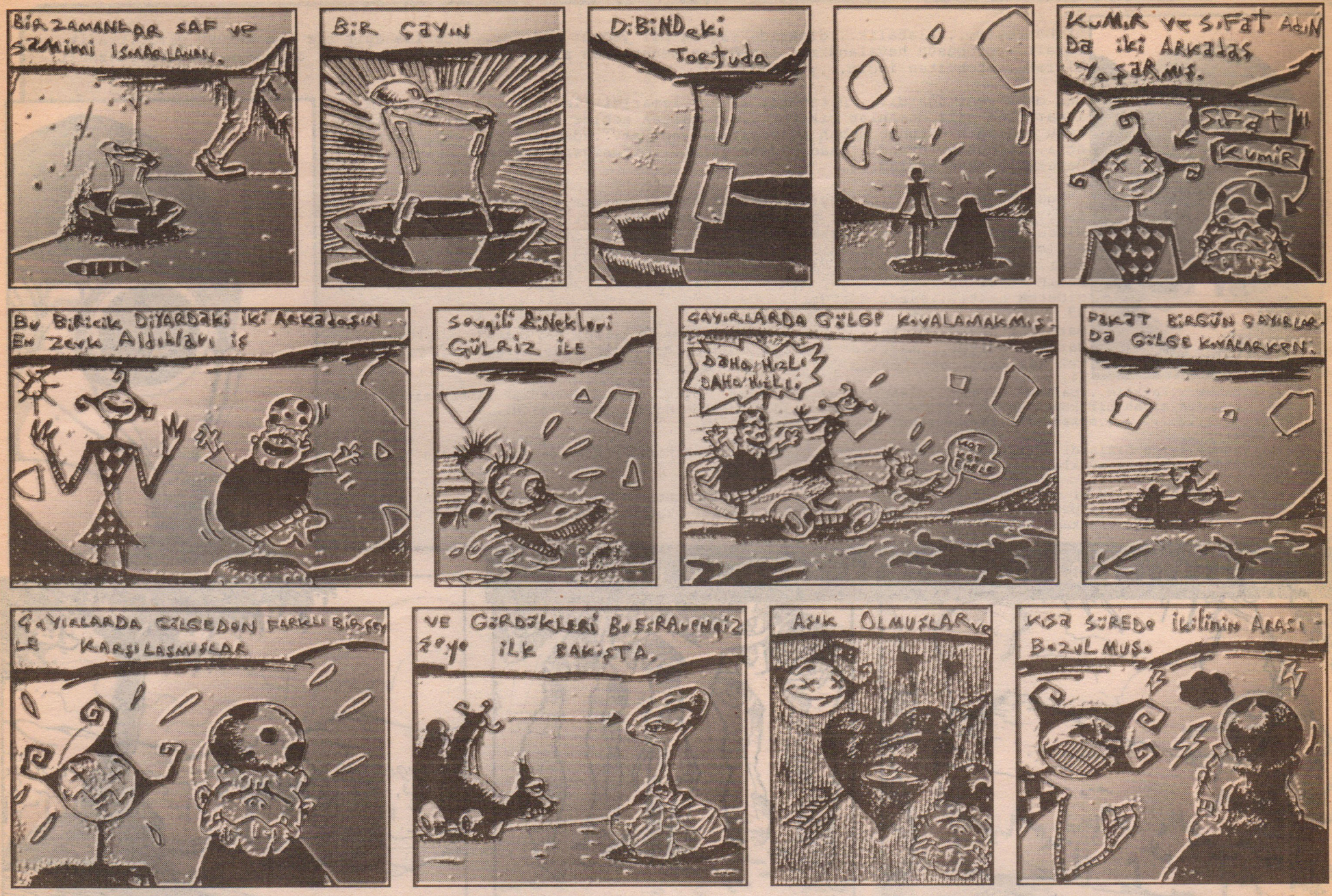

Erkan Ertürk

Yeşilçam Sokağı

Mesut Kara

NASIL ARTİST OLDUM?

Pervin Par

1939 yılında Bursa'da doğan Pervin Par'ın çocukluğu İzmir'de geçmiş. Gerçek adı Pervin Doyum. Çocukluk yıllarında başlamış sinema tutkusu. Öyle bir tutku ki çocukluk yaşlarda, bu isteğine karşı çıkar ailesine rağmen evden kaçıp İstanbul'a gelecek kadar güçlü. Hiç bir yeri bilmiyor, kimseyi tanımıyordur İstanbul'da. ''Annem babam İstanbullu. Ben Bursa'da doğmuşum, sonra İzmir'e yerleşmişler. Niye öyle gezmişler onu da bilmiyorum. Babamın ahçı dükkanı varmış ama ben hiç görmedim. O nasıl bir Türkiye'ydi bilemiyorum ama zannediyorum zor yıllardı. Şimdi herşey var zor, o zaman hiçbir şey yoktu, öyle zordu.'' Pervin Par çocuk yaşlarda bir fotoğrafçıda, Foto Can'da çalışmaya başlar. Fakat aklı fikri sinemadadır. ''Ben sinema oyuncusu olacağım'' diye tutturur. Ailesi kesinlikle karşı çıkar bu isteğine. Pervin Par'ın gözü karadır, cesurdur. Rüyalarına giren bu tutkusunu gerçekleştirmek için İstanbul'a gelir. ''Artist'' olmak için evden kaçmıştır. Henüz 70'li yıllarda çokça tanık olduğumuz, insanların artist olmak için evlerinden kaçtığı, soluğu İstanbul'da, Beyoğlu'nda aldığı yıllar değildir. Tabii ailesi evlatlıktan reddeder, uzun süre konuşmaz. '' Çok gençtim. Foto Can'ın oğlu vardı, onunla birlikte İstanbul'a gittik. O da sinemacı olmak istiyordu. O olamadı, geri döndü sonra.''

Gözü karalığının yanı sıra oldukça da şanslıdır Pervin Par. O yıllarda yayınlanmakta olan Artist dergisini edinir ve görüşmeye gider. Derginin sahipleri Arif Hanoğlu ve Kadri Yurdatap'tır. Görüşmeye gittiğinde gazeteci Lütfi Gökmen de oradadır. ''Ben artist olmak istiyorum'' der. ''Lütfi Gökmen şöyle bir baktı, 'çok şanslısınız' dedi. Duru Film bir film yapacakmış, yeni bir yüz arıyorlarmış. 'Seni oraya götüreyim, beğenirse olur' dedi. Orada Atıf Yılmaz gördü beni, 'tamam' dedi. Müthiş bir şans, inanılmaz bir şans. İstanbul'a gittiğimden 1-1,5 ay sonra ben filme başladım. İlk filmim 'Gelin muradı'dır.''

Orhan Günşiray

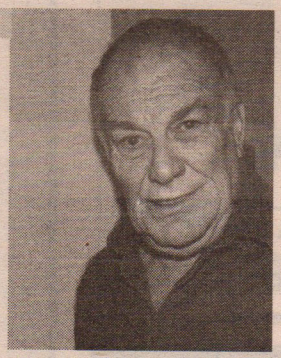

Orhan Günşiray, 1950 yılında yapılan bir müsabakada ''Adalar Erkek Güzeli'' seçilir. 1956 yılında babası vefat etmiştir. ''Film işi de ondan sonra çıktı. Babam vefat edince uzun süre İstanbul'da kaldım. Eskiden tanıdığım Hasan Kazankaya'yla karşılaştık, sohpet ettik. Derken, 'benim bir romanım var, onu senaryalaştırdık filme çekeceğiz. Bu filmde sen de oynayacaksın' diye ısrar etti. Ben şaka gibi kabul ettim o işi. Ondan sonra bir baktım kendimi sette buldum. Filmin adı 'Lejyon Dönüşü'ydü. Ertem Göreç yönetmişti. Çekimleri çok uzun sürdü. Titiz çalışılıyordu, film falan da karaborsaydı, zor bulunuyordu. Güzel bir filmdi, kadrosu çok iyidi. Belgin Doruk vardı, Fikret Hakan vardı. Sonra başka teklifler aldım, kabul etmedim. 'Lanet olsun, bir senede film bitti, canımıza okundu, böyle iş mi olur' dedim. Sonra 58 senesiydi, Baki Baba vardı Şan Sineması'nın sahibi, iki de Ermeni ortağı vardı, onlar çağırdılar. Faruk Kenç de vardı, bir film yapacaklardı. 'Ben bu işi yapmayacağım' dedim, 'geleceksin' dedi Faruk abi. Onu sinemanın dışından, Büyükada'dan tanıyordum. Gittik... Nedret Güvenç, Baki Baba'nın küçük bir kızı vardı o falan bir film çektik. Arkadan Acar Film çağırdı, 2-3 filmlik mukavele yaptı. Sonra arkası geldi işte. Sonra Neriman'la (Köksal) oynadığımız 'Fosforlu Cevriye' ile başrole geçmiştim. 'Fosforlu Cevriye' çok tuttu, ondan sonra meşhur oldum tabii.''

Çolpan İlhan

Çocukluğu Anadolu'nun çeşitli yerlerinde geçer Çolpan İlhan'ın.Babası Kaymakam'dır o dönem,sonraki yıllarda İzmir Valiliği de yapar. Ortaokul ve liseyi Kandilli Kız Lisesi'nde okur, yatılı olarak. Ailesi İzmir'dedir. Ağabeyi Attila İlhan, İstanbul'da kalıyordur o sıralar. Üniveersite sınavlarına girmek için onun yanına gelir. Güzel Sanatlar Akademisi Resim Bölümü'ne girer. ''Aynı zamandaa Konservatuar'ın Tiyatro Bölümü sınavlarına da girmiştim. İkisini de kazandım. Gündüzleri Akademi'ye devam ettim, akşam saat 5'ten sonra da Konservatuar'ın Tiyatro Bölümü'ne devam ettim. 1956-57 sezonunda ilk kez 'Sevgili Gölge' piyesiyle Küçük Sahne'de başladım tiyatroya. Ama bundan evvel önemli bir ayrıntı var, beni ilk duyuran Akademi'de Akademi Tiyatrosu'nda oynadığım 'Modern Antigone' oyunudur. Öğrenciler olarak Vedat Demircioğlu yönetiminde oynamıştık oyunu, sonra Vedat Bey radyoda da yıllarca çalıştı, yönetmenlik yaptı. Şimdi bu dönemin Erol Keskin'i, Pekçan Koşar'ı aynı oyunda rol almışlardı. O çok büyük bir ilgi çekti. Hatta o oyunu oynadığım yıl Devlet Tiyatroları, Şehir Tiyatroları ve Küçük Sahne'den tiyatro teklifleri almıştım. O yıl değerlendiremedim teklifleri. Bir yıl sonra tekrar Küçük Sahne'den teklif gelince aynı anda hem Küçük Sahne'ye hem de ilk filmime başladım. Daha Akademi'yi bitirmemiştim. Şakir Sırmalı'nın çektiği Kamelyalı Kadın'dı ilk filmim. Sonra okul bitti hem tiyatro hem sinema birlikte yürümeye başladı.''

Ekrem Bora

Tahsili yarım bıraktım sinema için'' diyor , Ekrem Bora konuşmaya başladığımızda. 1932 yılında Ankara' da doğmuş. ''İlkokul ikinci sınıfta İstanbul'a geldik.'' Sonra ortamektep falan derken sinema merakı başladı''. Gerçek adı Ekrem Uçak'dır. ''Sinemaya girdiğim zaman Sezai Abi (Solelli), 'sen şimdi yarışmayı kazandın. Uçak iyi olmaz, tayyare gibi. Bora koyalım senin soyadını' dedi. Öyle kaldı''. 1953 yılında Yıldız mecmuasının açtığı yarışmayı kazanır Ekrem Bora. O yıllarda tanıdığı sinema yazarı Sezai Solelli 'seni illa artist yapalım' diyordur. ''Nasıl olacak dedim. 'Önce yarışmaya gireceksin. Kazanırsın, kazanamazsın onu bilemem' dedi. Girdik, birinci olduk. İlk filmimi 1955'te yapabilidm. Yarışmayı kazanınca Lale Film, İpek Film gibi şirketlerle anlaşam yaptık. Tam filme başlayacağız, bir gün kapı çaldı. Askerlik şubesinden bir kağıt gedi, yoklamaya çağırıyorlardı. Askere gittim. Önce Erzincan sonra da Diyarbakır'da bitirdim askerliğimi. 55 sene sinde teskereyi alıp döndüğümde hemen piyasaya daldım. İlk filmim ''Alın Yazısı''

Bülent Akyürek

YARIM KİLO ÖLÜM

Yanağındaki derin bıçak izinden giriyorum yüreğine.
Kırpma gözlerini sevdiğim, kinim ulaşmaz semtine.
Hava kararmaya görsün, bir gece kondu gibi düşlerime temelleniyorsun
Ben İsa'ydım sen çarmıh. Sana gerildim, sana bağlandım.
Kollarına çivilendi ellerim.
Yaş olup gözümden kristal vazo misali yerlere düştün.
Gözümden düşmüştün gönlümden değil.
Beni okşayan ellerin çaresiz mültecinin sığındığı kentti.
Parmakların semtlerimdi. Semtlerim sıcak ve bağlayıcıydı.
VE sen cesurdun. Sen cesur VE atılgandım. Atılgan-Kırılgan-himayeciydin sen.
Sen güleç VE sıcak VE içtendin. VE siperdin.
Acı sözlerin çiçeklerimi dökerdi. Arkasına düştüğümüz kurtarıcımız bir istasyonda sırtından kurşunlanırdı.
Saçlarından tutunurdum geleceğe.....
.....
Gelecek gelmezdi.....
.....
Sende gelmezdin çok zaman.

Ellerimde güller kururdu. Aşkım kokardı kalabalık bulvarlarda.
Herkes bir yerlere giderdi orada. Ben sana gidemezdim.Gitmeler yalnız senin uşaklarındı. Beklemek boynumun veba'liydi.
Hep susardım sen ağlasan.
Sen ağlasan içimdeki vadi aşka yeşeirdi.
Hafif bir gülümsesen, yüzündeki yarım ay ekvatorum olurdu.
Altın bir küpeydim senin için VE beni taşımak için delmiştin kulak memelerini.
Meme dedim de aklıma böğürtlen geldi nereden geldiyse.
Böğürtleni ellerimi kullanmadan dalında yemek en büyük fantazimdi küçükken...
Sen yürürken güzelim, izlerinde uygarlıklar çökerdi.
Ve çıkıp gelmezdin.
Ve sen yürür giderdin.
Ve ben, ben olmak için beklerdim.
Ellerimde güller kururdu.

Kurtarıcımızı vuran katil sırtından vurulurdu...

14-15 Kasım iki gün saat öğlen 12'den itibaren Tüyap'tayım. Vadi Yayınları standı. A salonu 75. sokak. Son kitabım ÇÖLDEKİ PENGUEN'i imzalayacağım, senet getirenin senetlerini de... Bütün AKSAK KURBAĞA'cıları bekliyorum.

AĞLAK METALCİ

Taxi dırayvır...

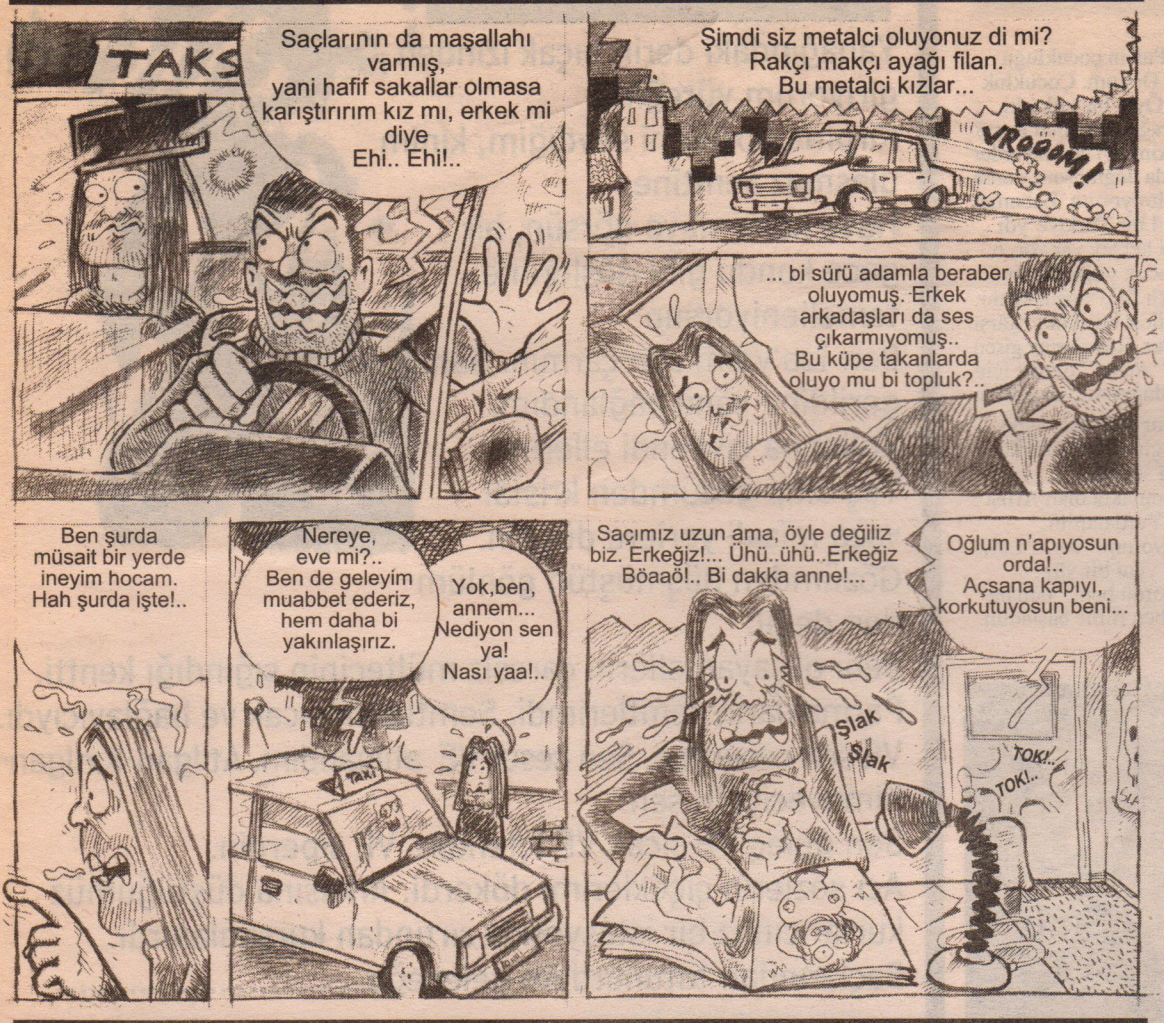

MUHABBET BİTİREN... (KARI-KIZ MEVZUSU)

MUHABBET BİTİREN... (DERİN MEVZULAR)

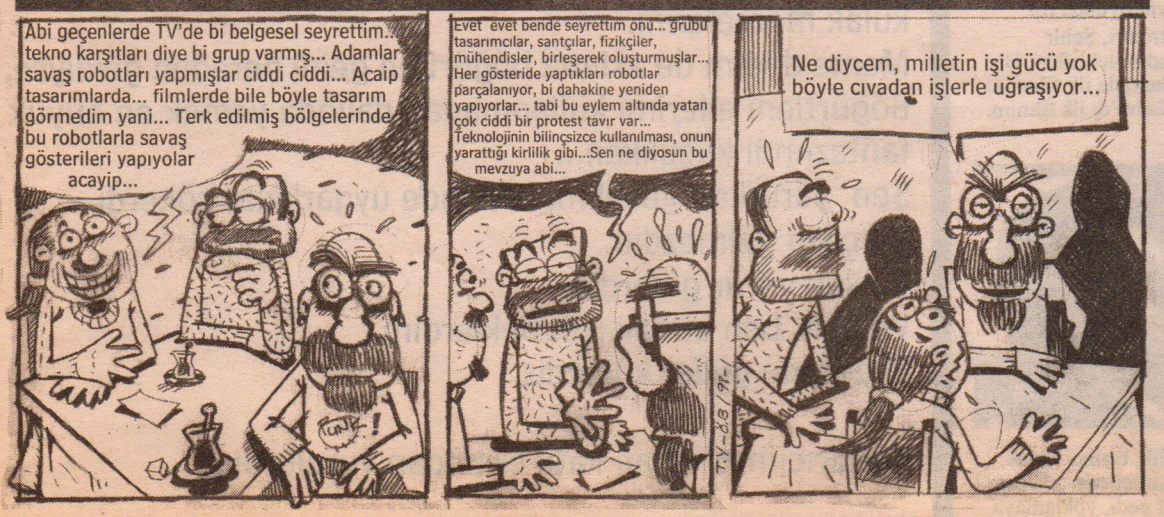

Joker'in Rüyası

Uyanıyorum
Karanlık
Vücudum kaskatı
Korkuyorum
Ciğerlerim, kalbim ağrıyor
Işığı açıyorum, hala korkuyorum
Soğuk var
Sensiz ve sinsi bir soğuk
Yataktan kalkıyorum
Ayaklarım, yağmur suyunda sürüklenen bir kağıt gemi gibi
Kimsesiz salona giriyorum, oradan da kimsesiz bir odaya
Kimsesiz odanın üvey sandalyesini alıp yatak odasına götürüyorum
Sandalyenin üzerine çıkıp tavandaki 60 mumluk ampulü söküyorum
Duyuyla beraber, nazikçe ve bir bütün olarak
Yanan ampulü ağzımın içine alıyorum
Ve boğazımdan aşağıya sarkıtıyorum
İçimdeki karanlık aydınlansın diye
İçim ısınıyor
İçim bütün ayrıntısıyla ortaya çıkıyor
Ne kadar saydamım
Kendimi ateş böceği gibi, gece lambası gibi hissediyorum
Kendini yollara ve içkiye vurmuş sokak lambası
Birden lamba patlıyor
Dengem vücudumu terk ediyor
Ve ben de yerçekimine karşı koyamıyorum
Yere düşüyorum bir zar gibi
Dengemin yerine acı giriyor vücuduma
Kıvranıyorum
Hissediyorum
Nefes ve yemek borularım parçalanıyor
Kırıkların aşağıya, daha aşağıya indiğini hissediyorum
İçim akıyor
Akciğerlerim, karaciğerim,midem, bağısaklarım, acı titreme,ter
Sanki yaşanmışlıklarla akıyor aşağıya
Duvarlara yaslana yaslana tuvalete gitmek istiyorum
Salon artık kimsesiz değil
Her yer anı dolu
Tuvalet kapısı, terlikler, sağ üst köşedeki toz örümceği, kova, su, tuvalet kağıdı kan sçyorum, et sçyorum, can sçyorum
İçim boşalıyor
İçim boşalıyor
Tuvaletten çıkıp banyoya gidiyorum
Ayna
Ben(miyim)
Rezalet
Hiçkimse beni bu halde görmemeli
Pansuman yapıyorum içime
Oksijen suyu içiyorum, tentürdiyot içiyorum, pamuk yiyorum
Yüzümü yıkıyorum, yıkıyorum, yıkıyorum
Anılar delhizinden geçip yatak odasına gitmek
Dinlenmek
Yenilenmek
.....
.....
...

ZAFER ŞENER

YAVŞAK kurbağa

CRASH!.. SMACK!.. YiHHUE!.. DEGABOW!.. AH!..
BROW!.. THUD!.. KiAA Kirp Kirp Kirp TOCK!.. SWAM THUMP!.. Toc!.. TOC!.. Toc!.. ZZZ!..

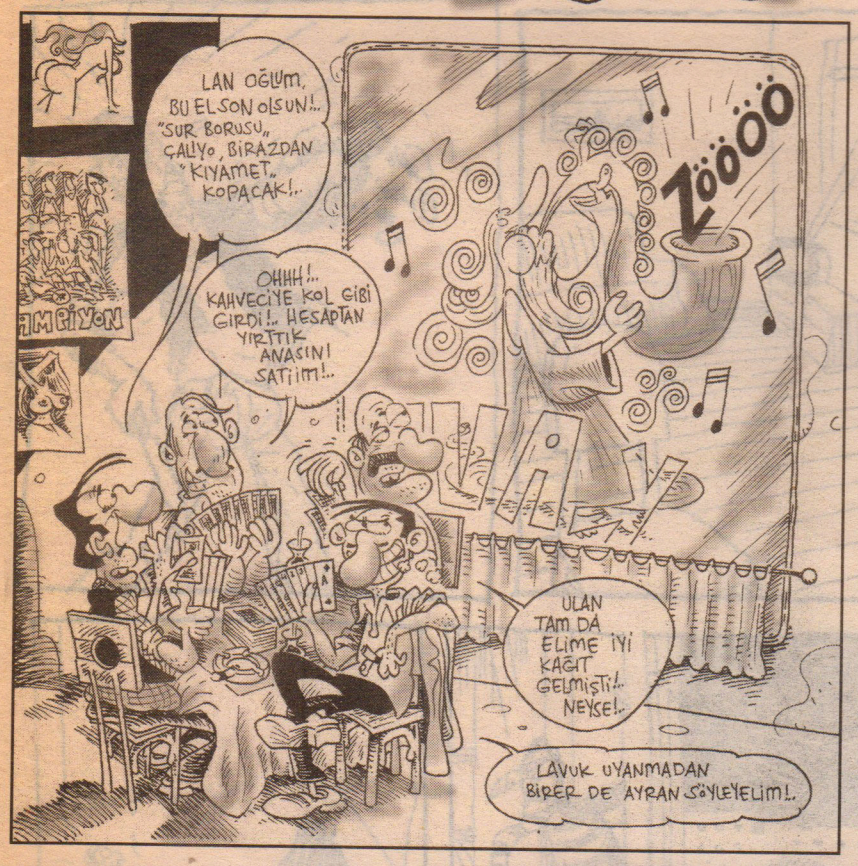

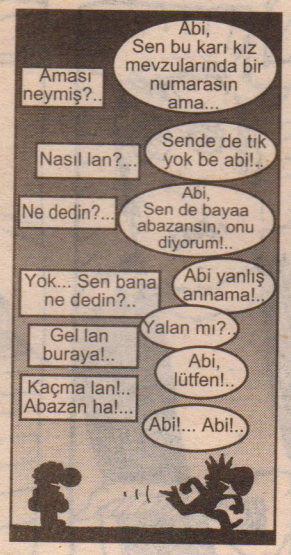

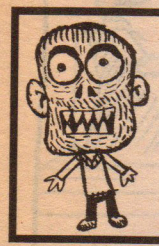

ÇİZGİLERİNİZİ SAYFAMIZA BEKLİYORUZ AYRICA YAYINLANAN İŞLERE 5 MİLYON TL. TELİF ÖDÜYORUZ... DAHA N'APALIM!..

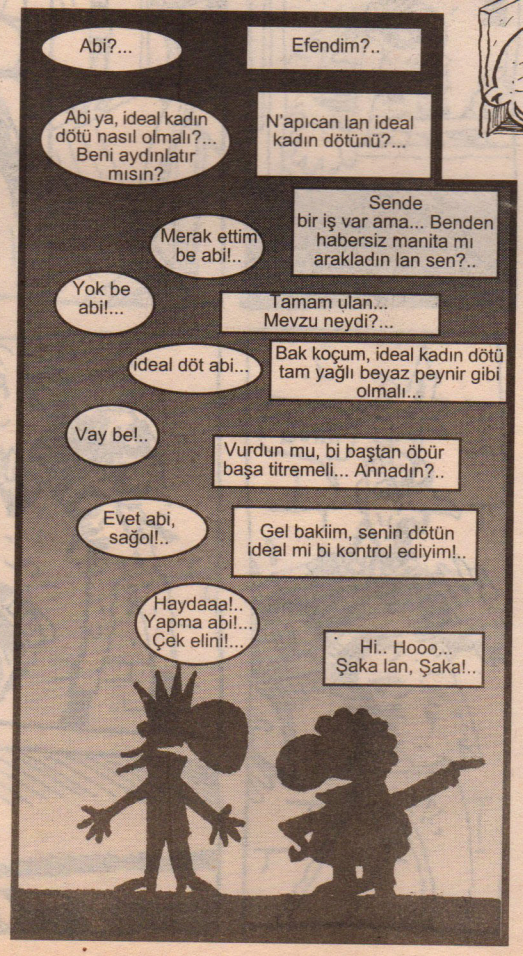

KEDİ

TAMER GİRAY

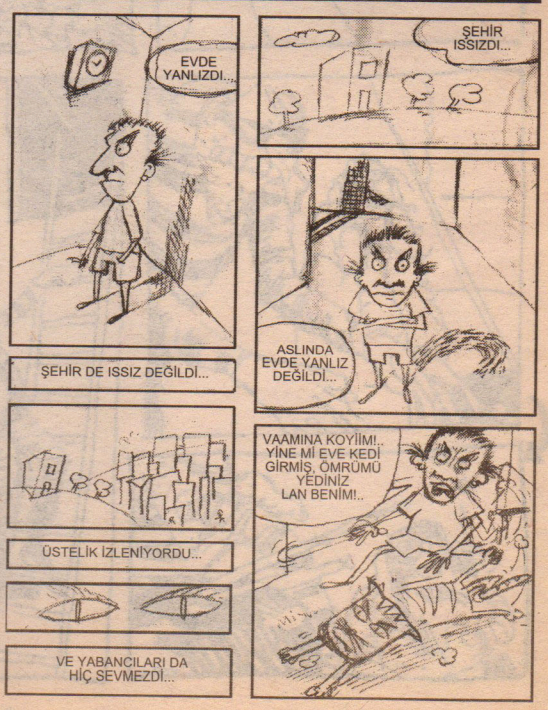

HAKAHENK
HIRSIZ GİRMİŞ
GIIIRG
GEBER!..
HING
ARGH
COOORT!
HINK!